

ПАМ'ЯТІ КОЛЕГ-РЕЛІГІЄЗНАВЦІВ

ЗАКОВИЧ Микола Михайлович

В березні 2017 року на вісімдесят сьомому році життя після тяжкої хвороби пішов у засвіт відомий український релігієзнавець Микола ЗАКОВИЧ - Заслужений діяч науки України, доктор філософських наук, професор. Більше 30 років працював Микола Михайлович у Національному педагогічному університеті ім. М.Драгоманова на посадах професора, завідувача кафедрою. В останні понад 20 років вона звалася кафедрою культурології. Зрозуміло, що це зумовлювало зміст педагогічної і наукової діяльності керованого ним колективу. Саме за редакції М.Заковича було видрукувано знані в країні підручники драгоманівців «Релігієзнавство» (1998, 2000, 2009) та «Культурологія»(2000, 2002, 2006, 2009).

Родом Микола Михайлович із Прикарпаття – село Кутовщина, що на Тлумаччині. Після закінчення в 1995 році Станіславського педагогічного інституту Микола Михайлович працював, навчаючи дітей фізиці, в середній школі, потім був на комсомольській і партійній роботі, завідував лекторською групою Івано-Франківського ОК КПУ. Закінчивши в 1967 році навчання в Москві в Академії суспільних наук, повернувся до Івано-Франківська на посаду зав. сектором (потім - зав. відділом) діючого там філіалу Інституту філософії ім. Г.С.Сковороди НАН України. Звідти в 1979 році перейшов на посаду зав. сектором Київського філіалу Інституту наукового атеїзму Академії суспільних наук, який тоді очолював О.С.Онищенко.

Докторську дисертацію захистив у 1993 році. Проблемою наукових зацікавлень М.Заковича була обрядово-побутова сфера релігії. Праці його писалися на основі опрацювання великого масиву інформації соціологічних досліджень релігійно-обрядових процесів, які проводилися на основі розробленої науковцем спеціальної методики. М.Заковича цікавила насамперед господарча основа виникнення, поширення і живучості релігійної обрядовості і можливість її відновленого використання при творенні нових свят і обрядів за умов радянського буття українців. В роки праці вже в педагогічному університеті ім. М.Драгоманова М.Закович видруковував праці переважно з питань змісту релігієзнавчої і богословської освіти, співвідношення науки і релігії, особливостей функціонування релігійної свідомості та ін. Його цікавило також з'ясування місця релігії в духовному житті українців. Доктор наук часто виступав з доповідями на наукових конференціях, виїздив з науковими відрядженнями до різних міст України. Він разом із А.Колодним виборов у Міністерства освіти України право релігієзнавства увійти до переліку обов'язкових навчальних дисциплін всіх вузів України, що усунула лише нинішня міністерша. До заслуг Миколи Михайловича варто віднести не тільки відкриття в педуніверситеті спеціалізації із релігієзнавства, а й виховання ним сотні фахівців з цією вищою освітою, захист під його науковим керівництвом 28 кандидатських та 11 докторських дисертацій. Науковець тривалий час очолював в педуніверситеті Раду із захисту дисертацій з культурології та релігієзнавства, входив до спецради з релігієзнавства Відділення релігієзнавства ІФ НАНУ, виступав опонентом на захистах багатьох дисертаційних робіт. Обирався віце-президентом Української Асоціації релігієзнавців.

Світлу пам'ять про Миколу Михайловича на багато років збережуть ті, хто його знав і співпрацював з ним. Вічну пам'ять про себе він залишив своїм науковим доробком.

**Доктори філософських наук, професори В.БОНДАРЕНКО
та А.КОЛОДНИЙ**